

תזכיר חוק

א. שם החוק המוצע

תזכיר חוק תחולת דינים על עוסק זר המכווין את פעילותו ללקוחות בישראל, התשפ"ו-2026

ב. מטרת החוק המוצע, הצורך בו, עיקרי הוראותיו והשפעתו על הדין הקיים

במהלך העשורים האחרונים, ההתפתחות הטכנולוגית השפיעה רבות על דפוסי המסחר הבין-לאומי. זמינותם ונגישותם של אמצעי הגלישה במרשתת, הגבירו משמעותית את היכולת של פרטים, תאגידים ומדינות, מכל רחבי העולם, להתקשר זה עם זה לצרכים שונים ובכללם רכישת שירותים וטובין. מגמה זו, לצד עלייתן של חברות ענק בינלאומיות הפועלות באינטרנט, הביאה להתרחבות היקפי ההתקשרויות המקוונות בין לקוחות לבין עוסקים, חרף העובדה שהצדדים אינם נמצאים באותה מדינה. בהתאם לכך, הלקוח הישראלי עשוי להתקשר בקלות בחוזים בשלל תחומים עם עוסק שמקום מושבו אינו בישראל והוא פועל מחוץ לישראל (להלן - **עוסק זר**) על מנת לרכוש ממנו שירותים או מוצרים. חוזים אלה, הנכרתים בין לקוחות ישראלים לבין עוסקים זרים, הם לרוב חוזים אחידים והם מעוררים שאלה עקרונית לגבי הדין המהותי החל על העסקה ועל העוסק הזר כאשר הוא מתקשר עם לקוח ישראלי. הצעת החוק דן עולה בקנה אחד עם הלכות של פסקי דין של בית המשפט העליון מהעת האחרונה ומציעה לקבוע במפורש מתי ובאילו נסיבות יחולו דינים ישראלים קוגנטיים מסוימים המפורטים בתוספת, על עוסק שמרכז פעילותו אינו בישראל אך הוא מתקשר עם לקוחות ישראלים. בהתאם לכך, מוצע לקבוע כי עוסק זר (כהגדרתו המוצעת) אשר מכווין את פעילותו ללקוחות (כהגדרתם המוצעת) בישראל יהיה כפוף להוראות הדינים שמנויים בתוספת, שהם דינים קוגנטיים, כאשר הוא מוכר לאותם לקוחות נכס או שירות. הכוונה היא להחיל דינים אלו כאשר מדובר במערכת יחסית חוזית-צרכנית המאופיינת בפערי כוחות בין הלקוח לעוסק. הצעת החוק אינה גורעת מתחולת של חוקים אחרים, שבין אם מנויים בתוספת ובין אם לאו, על עוסקים זרים, ואין בה כדי ליצר הסדר שלילי בהקשר זה.

ג. השפעת החוק המוצעת על קבוצות אוכלוסייה מסוימות

אין

ד. השפעת תזכיר החוק המוצע על התקציב ועל התקן המנהלי של המשרד היוזם, משרדים אחרים ורשויות אחרות.

אין

ה. להלן נוסח תזכיר החוק המוצע ודברי הסבר:

תזכיר חוק מטעם משרד המשפטים:

תזכיר חוק תחולת דינים על עוסק זר המכווין את פעילותו ללקוחות בישראל, התשפ"ו-2026

הגדרות

1. (א) בחוק זה-

"לקוח" – אדם השוהה בישראל והוא אחד מאלה:

(1) מי שקונה נכס או שירות לשימוש אישי או ביתי;

(2) עוסק שמעסיק עד חמישה עובדים או שמחזור העסקאות השנתי שלו אינו עולה על 2 מיליון שקלים חדשים כאשר הוא מתקשר בחוזה אחיד לרכישת נכס או שירות עם עוסק אחר;

"עוסק" – מי שמוכר נכס או נותן שירות דרך עיסוק;

"עוסק זר" – עוסק שמרכז פעילותו אינו בישראל, בין אם רשום בישראל ובין אם לאו;

"מוכר", "מכירה" – לרבות הצגה או הצעה ללקוח לשם מכר.

2. החלת דין קוגנטי על עוסק זר

(א) החוקים שמנויים בתוספת, יחולו על עוסק זר המכווין את פעילותו, לרבות באמצעות אחר, ללקוחות בישראל, כשהוא מוכר לו נכס או שירות.

(ב) יראו עוסק כמי שמכווין את פעילותו ללקוחות בישראל, כאמור בפסקה (א), אם הוא אחד מאלה:

(1) הוא נוקט פעולות יזומות כדי למכור ללקוחות נכס או שירות, לרבות באמצעות אחר, על מנת לפעול בשוק הישראלי או לקדם את פעילותו בו.

(2) אם עניינה של העסקה הוא עסקה במקרקעין של נכס הנמצא בישראל.

(ג) על אף האמור בסעיף קטן (א), בית המשפט רשאי לקבוע, מטעמים מיוחדים שירשמו, שלא יחולו הוראות חוק זה על נתבע שהוא עוסק זר המכווין פעילות ללקוחות בישראל, אם שוכנע כי הדבר יפגע פגיעה ניכרת באינטרס הציבורי.

3. חובת מען של נציג בישראל
עוסק זר המכווין את פעילותו ללקוח יפרסם באופן בולט באתר האינטרנט שלו, ככל שקיים, מען של נציגו בישראל או כתובת מייל לצורך שליחת העתק של כתבי טענות.

4. תיקון התוספת
שר המשפטים רשאי לתקן בצו את התוספת, באישור ועדה מוועדות הכנסת, ובלבד שההוראות שיכללו בתוספת הן הוראות חוק שלא ניתן להתנות עליהן, ולאחר שהתייעץ בעניין עם השר הממונה על אותו חוק.

5. איסור התניה
הוראות חוק זה יחולו על אף כל ויתור או הסכם נוגד.

6. תחולה
לא תהיה תחולה לכללי ברירת דין, אם החלתם מביאה לתחולת דין זר שיגבור, בניגוד להוראות חוק זה, על תחולת דין ישראלי העוסק באותו ענין והוא מנוי בתוספת.

7. שמירת דינים
חוק זה אינו בא לגרוע מהוראות כל דין אחר החל על עוסק זר; בסעיף זה דין-לרבות הלכה פסוקה.

- תיקון עקיף לחוק החוזים האחידים 8. (א) בחוק החוזים האחידים¹, בסעיף 4 אחרי פסקה 12 יבוא-
- ” (13) תנאי הקובע כי הדין שיחול על החוזה יהיה דין של מדינה שאינה מדינת ישראל או המקנה לספק זכות בלעדית לבחור את הדין שיחול על החוזה.”
- (ב) אחרי סעיף 24 יבוא-
- ”24א הוראות חוק זה יחולו על אף כל ויתור או הסכם נוגד.”
- תיקון עקיף לחוק שירותי תשלום 9. סעיף 47 לחוק שירותי תשלום² - בטל.

תוספת

- (1) חוק הגנת הצרכן, התשמ"א-1981 ;
- (2) חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981 ;
- (3) חוק החוזים האחידים, התשמ"א-1981 ;
- (4) חוק שירותי תשלום, התשע"ט-2019

דברי הסבר

---

¹ חוק החוזים האחידים, התשמ"א-1981
² חוק שירותי תשלום, התשע"ט-2019

כללי

במהלך העשורים האחרונים, ההתפתחות הטכנולוגית השפיעה רבות על דפוסי המסחר הבין-לאומי. זמינותם ונגישותם של אמצעי הגלישה במרשתת, הגבירו משמעותית את היכולת של פרטים, תאגידים ומדינות, מכל רחבי העולם, להתקשר זה עם זה לצרכים שונים ובכללם רכישת שירותים וטובין. מגמה זו, לצד עלייתן של חברות ענק בינלאומיות הפועלות באינטרנט, הביאה להתרחבות היקפי ההתקשרויות המקוונות בין לקוחות לבין עוסקים, חרף העבודה שהצדדים אינם נמצאים באותה מדינה. בהתאם לכך, הלקוח הישראלי עשוי להתקשר בקלות בחו"ם עם עוסקים שמקום מושבם אינו בישראל והם פועלים מחוץ לישראל (להלן - עוסקים זרים) על מנת לרכוש מהם שירותים או מוצרים. כך למשל - רשתות חברתיות; רכישת מוצרים באתרי מסחר מקוון; הזמנת חופשות ונופש; צריכת שירותי תוכן ועוד. חו"ם אלה, הנכרתים בין לקוחות ישראלים לבין עוסקים זרים, הם לרוב חו"ם אחידים והם מעוררים שאלה עקרונית לגבי הדין המהותי החל על העסקה ועל העוסק הזר.

באופן מסורתי, ועד מתן שורה של פסקי הדין של בתי המשפט בשנים האחרונות שיוזכרו להלן, סוגיית תחולת הדין התפתחה בפסיקה הישראלית ביחס לכל חוזה ונסיבותיו. במישור הדין המהותי, כאשר הצדדים התקשרו ביניהם בחוזה, הכלל המסורתי היה שיחול הדין עליו הסכימו הצדדים לאותו חוזה. בהיעדר הסכמה שכזו, בתי המשפט בחנו בהתאם לכללי ברירת הדין שעליו חלים ולפי עילת התביעה (נזיקית, חוזית או אחרת) מהו הדין המהותי שיחול. בשנים האחרונות ובמקרים המתאימים, בתי המשפט החלו לתת את הדעת לכך שמדובר בעסקה בין לקוחות לעוסקים זרים, הנכרתת באמצעות חו"ם אחידים, שבהם ללקוח אין השפעה על קביעת תוכן ההסכם ובין הצדדים קיימים פערי כוחות משמעותיים. חו"ם אלו מאופיינים גם בכך שהסכמת הלקוח לחוזה ניתנת שלא בהכרח מתוך ידיעה או הבנה של תנאי החוזה והשלכותיהם (למשל, באמצעות סימון תיבת V כי קרא את התוכן). באותם חו"ם אחידים, עוסקים זרים רבים כוללים תניית ברירת דין המפנה לדין של מדינה זרה ולדינים שככל הנראה מיטיבים ונוחים לעוסק שמנסח את החוזה. בתי המשפט החלו לבחון, בעיקר במסגרת תיקי תובענות ייצוגיות, את תוקפה של תניית ברירת הדין ולבחון מהו הדין המהותי שראוי לחול בנסיבות אלה על הצדדים לעסקה ועל המחלוקת שנתגלעה.

פס"ד מרכזי בנושא הוא בעניין רע"א 5860-16 Facebook Inc נ' אוהד בן חמו (פורסם בנבו, ביום 31.5.2018) (להלן: "עניין בן-חמו"). בפסק דין זה קבע בית המשפט העליון כי הכלל האמור בדבר כיבוד תניות מקום שיפוט וברירת דין לא חל כאשר מדובר בחוזה צרכני אחיד. בית המשפט בחן את שאלת ברירת הדין ומקום השיפוט שנקבעו בחוזה האחיד שנכרת בין הצדדים (שהוא למעשה תנאי השימוש של פייסבוק) לאור הוראות חוק ה חו"ם האחידים, התשמ"ג-1982 (להלן: "חוק החו"ם האחידים"). בנסיבות העניין, נקבע שתניית מקום השיפוט לפיה על התובענה להתברר בערכאה מחוץ לישראל היא מקפחת ולכן בטלה. לעומת זאת, נקבע שתניית ברירת הדין הקובעת כי יחול דין זר (באותו מקרה - של מדינת קליפורניה) איננה מקפחת בנסיבות שבהן מדובר בתובענה ייצוגית בסכום גבוה, וכי על התובע הייצוגי מוטל הנטל להוכיח

שהחלת הדין הזר הקבוע בתניית ברירת הדין תשלול מהלקוח להעלות טענות מסוימות במסגרת בקשת אישור התובענה.

כעבור מספר שנים, ניתן בנושא פס"ד משמעותי נוסף מפי בית המשפט העליון בעניין רע"א 1901/20 **טרויס מילר בע"מ נ' facebook Ireland limited (נבו 26.07.2022)** (להלן: "עניין מילר"). שם, בית המשפט העליון ניסה לאבחן את הלכת בן חמו וקבע, בדעת רוב, כי בנסיבות שלפניו, שהן בין היתר היעדרה של תובענה ייצוגית, תניית ברירת הדין בתנאי השימוש של פייסבוק היא מקפחת, גם כאשר הלקוח הוא עוסק קטן.

פסק דין נוסף של בית המשפט העליון, שמתקדם צעד משמעותי נוסף לקראת החלת הדין הישראלי על עוסק זר, הוא פסק הדין בעניין **אגודה רע"א 6992/22 AGODA COMPANY Pte. Ltd נ' שי צביה** (להלן- "עניין אגודה"). בפסק דין זה הוחלו חוק הגנת הצרכן וחוק החוזים האחידים על הנתבעת הפועלת מחוץ לישראל ונקבע כי תניית ברירת הדין בחוזה שלה המפנה לדין של מדינת סינגפור, בטלה. הגם שבין השופטים שררה מחלוקת לגבי חלק מהנימוקים, הייתה הסכמה לתוצאה לפיה כאשר הספק פונה באופן אקטיבי ומכוון אל הקהל הישראלי ומשקיע משאבים ברורים על מנת לפעול בשוק הישראלי- קיימת הצדקה שהדין הישראלי יחול עליו. בקשה לדיון נוסף על פסק הדין נדחתה לאחרונה (דני"א 5363-24 **Agoda Company Pte. Ltd נ' שי צביה**) ובית המשפט העליון קרא למחוקק להסדיר את הסוגייה.

הצעת החוק דנן מעגנת ומרחיבה את העיקרון שהתווה בית המשפט העליון בעניין אגודה וטרויס מילר ומציעה לקבוע במפורש מתי ובאילו נסיבות יחולו דינים ישראליים קוגנטיים מסוימים על עוסק שמרכז פעילותו מחוץ לישראל אך הוא מתקשר עם לקוחות ישראלים. דינים אלו יחולו כאשר הפרתם מהווה עוולה בנזיקין, מקימה עילת תביעה חוזית או עילה אחרת.

הצעת חוק זאת מוצעת בהמשך לפרסומו של "קול קורא" שפרסם משרד המשפטים בשנת 2022 לקבלת הערות מהציבור בנושא – "בחינת הסדרת הדין החל על עסקאות צרכניות מול חברות בינלאומיות". לצורך גיבוש הצעת חוק זאת נלקחו בחשבון, בין היתר, גם ההערות שהתקבלו לקול הקורא.

הנחת המוצא שבהצעת החוק היא שהוראות דין שלא ניתן להתנות עליהן משקפות את הצורך, כפי שנמצא על ידי המחוקק הישראלי, להגן באופן מוגבר על ערכים בעלי חשיבות חברתית ועל אוכלוסיות בעלות מאפיינים שמצדקים הגנה מוגברת (להלן- לקוחות). ישנן נסיבות שראוי לשמר הגנה מוגברת גם כאשר אותם לקוחות מבקשים להתקשר עם עוסק הפועל מחוץ לישראל, באופן דומה להגנה שחלה עליהם כאשר הם מתקשרים עם עוסק שפועל מתוך ישראל. באותן נסיבות, העובדה שמדובר בעוסק שמרכז פעילותו הוא מחוץ לישראל אינה מצדיקה כשלעצמה את אי תחולת הדין הישראלי ויש מקום לקבוע כלל ברור בנושא באופן שגם מקנה ודאות לצדדים ומאפשר להם לכלכל מראש את צעדיהם.

לסעיף 1

להגדרת לקוח - מוצע להגדיר לקוח כמי ששוהה, באופן פיזי, בישראל והוא אחד מאלה- הוא קונה נכס או שירות לשימוש אישי או ביתי או שהוא מוכר נכס או שירות דרך עיסוק (משמע שהוא עוסק) ובלבד שהוא מעסיק עד חמישה עובדים או שמחזור העסקאות השנתי שלו אינו עולה על 2 מיליון ₪

(להלן - עוסק זעיר). עוסק זעיר שהיקף פעילותו הוא מצומצם ביותר דומה מבחינת פערי הכוחות ללקוח ביתי ועל כן יש הצדקה להעניק לו הגנה זהה, כפי שגם נפסק על ידי בית המשפט העליון בעניין מילר. יחד עם זאת, על מנת שההסדר יהיה מאוזן ותוענך לעוסקים הזעירים את הגנת הדין הישראלי רק במקרים המוצדקים שבהם פערי הכוחות אל מול העוסקים הזרים הם ברורים ומשמעותיים, מוצע שאותו עוסק ייחשב כלקוח רק כאשר הוא מתקשר בחוזה אחיד עם עוסק זר. זאת, מפני שכאשר ההתקשרות של העוסק הזעיר עם העוסק הזר היא באמצעות חוזה רגיל ובין הצדדים התנהל משא ומתן, לא מתקיים הרציונל שתואר לעיל ואין הצדקה שיחול החוק המוצע. כחלק מהאיזון המתבטא בהסדר המוצע נמצא שבמקרים כאלו יש להעדיף את חופש החוזים של הצדדים ולכבד את הסכמתם בכל הנוגע לתחולת הדין. להגדרת עוסק זר - מוצע להגדיר עוסק זר כמי שמרכז פעילותו מחוץ לישראל ואין נפקא מינה אם הוא רשום בישראל או לא.

לסעיף 2

לסעיף קטן (א) מוצע לקבוע כי עוסק זר אשר מכווין את פעילותו ללקוחות בישראל יהיה כפוף להוראות הדינים שמנויים בתוספת, שהם דינים קוגנטיים, כאשר הוא מוכר לאותם לקוחות נכס או שירות (בהקשר של שירות יודגש למען הסר ספק, שגם רשתות חברתיות או פלטפורמות שונות לשיתוף או לחיפוש תכנים מסוגים שונים הפועלים במרשתת - יחשבו, ככלל, כעוסקים שמספקים שירותים). החלת הדינים כאמור תהיה לאורך כל שלבי ההתקשרות - השלב הטרום חוזי שכולל גם שיווק וניהול משא ומתן, שלב כריתת החוזה ושלב קיום החוזה. יובהר שהחוקים המנויים בתוספת יחולו ככל שבהתאם להוראותיהם הם אמורים היו לחול בסיטואציה הנדונה מבחינה מהותיות ואין בכוונתו של חוק זה להרחיב את תחולתם, למעט לעניין מקום פעילותו של העוסק.

לסעיף קטן (ב) מוצע שעוסק המכווין את פעילותו בישראל הוא עוסק שנוקט בפעולות ייעודיות ומשקיע משאבים מצידו על מנת לפעול בשוק הישראלי ולקדם את המכירות שלו ללקוחות בישראל. הבחינה לכך היא בחינה מהותית של פעולותיו של העוסק הזר ובהתאם לכלל הנסיבות. כפי שגם הוזכר בעניין אגודה, פעולות ייעודיות ונקיטת משאבים על ידי עוסק זר כדי לפעול בשוק הישראלי יכולות להיות למשל - תרגום של העוסק את האתר המשמש אותו ומסמכים נוספים לעברית, גביית תשלום והצגת מחיר במטבע ישראל, הצבת שירות לקוחות שנותן שירות בשפה העברית, פרסום פרסומות בעברית ונקיטת פעולות שיווק ללקוחות ישראלים ועוד. כאשר פעילותו של העוסק מכוונת ומותאמת אל הלקוח הישראלי, ציפייתו הסבירה של הלקוח היא שהדין הישראלי יחול ויגן עליו ובמקרים אלו אין הצדקה לשוני אל מול עוסק הפועל מישראל. בנוסף, מוצע שגם בנסיבות שבהן עניינה של ההתקשרות עם לקוח הושהה בישראל היא עסקה במקרקעין של נכס שנמצא בישראל, יראו את העוסק כמי שמכווין את פעילותו ללקוחות בישראל.

יצוין שהחוקים המנויים בתוספת הם חוקים שנועדו להגשים מדיניות חברתית ולהשפיע על הציבור בתחומים שונים ולכן קיימת הצדקה להחיל אותם על עוסק שמכווין את פעילותו בישראל, למרות שמרכז פעילותו הוא מחוץ לישראל ועל אף שיתכן שנקבע אחרת בחוזים שלו. מקום שהמחוקק קבע או התכוון לכך שדין מסוים הוא קוגנטי, נראה כי הוא ביקש להעניק הגנה מוגברת לאוכלוסייה שמאפייניה מצדיקים

זאת והוא סבר שיש הצדקה בנסיבות אלה לגבור על עקרון חופש החוזים ולא לאפשר ויתור על ההגנה שמעוגנת באותו חוק. לעיתים ההצדקה להגנה מוגברת מתקיימת ביתר שאת שעה שמדובר בעוסק זר, עוסק גלובלי, שהוא בעל מעמד וכח גדולים במיוחד ופערי הכוחות אל מול הלקוחות אף גדולים עוד יותר.

לסעיף קטן (ג) מוצע להסמיך את בית המשפט לקבוע, במקרים חריגים ומטעמים מיוחדים שיירשמו, ולאחר ששוכנע שהאינטרס של הציבור (בישראל) עשוי להיפגע אם לא יקבע כך, שלא להחיל את הוראות החוק המוצע על עוסק זר שנתבע לפניו. זאת, על אף שמצא כי הוא עוסק זר שמכווין את פעילותו ללקוחות ישראלים ושהוראות החוק המוצע אמורות היו לחול לגביו.

לסעיף 3 כחלק מאפשרותו של הלקוח לממש זכויותיו לפי הדין הישראלי מול עוסק זר, בהתאם להוראות חוק זה, מוצע שעוסקים המכווינים את פעילותם לישראל יספקו מען של נציגים בישראל, או כתובת מייל שתפורסם במקום בולט באתר שלהם (ככל שקיים) שיאפשרו ללקוחות לשלוח להם כתבי טענות הרלוונטיים לתביעה. יובהר, למען הסר ספק, כי אין בהוראות הסעיף המוצע כדי לגרוע מהכללים הקיימים כיום בנוגע להמצאת כתבי טענות בהלך משפטי לנתבע ובכלל זה, לעניין המצאה מחוץ לישראל ככל שהדבר נדרש.

לסעיף 4 מוצע להסמיך את שר המשפטים, באישור ועדה מוועדות הכנסת (כפי שתקבע על ידי הכנסת בהמשך הליך החקיקה), לתקן בצו את התוספת הראשונה לחוק, לגרוע ממנה או להוסיף לה, ובלבד שמדובר יהיה בחוקים קוגנטיים בלבד. זאת, לאחר שהשר התייעץ על כך עם השר שאמון על אותו חוק שאותו הוא מבקש לגרוע או להוסיף לתוספת.

לסעיף 5 מוצע לקבוע במפורש כי החוק המוצע יעמוד בתוקפו על אף כל הסכם נוגד. מטרתה של הוראה זו היא להבהיר כי הוראות החוק המוצע עצמו הן בבחינת הוראות קוגנטיות שלא ניתן להתנות עליהן.

לסעיף 6 על מנת להגביר את הוודאות בשאלת תחולת הדין וכן על מנת להימנע מתוצאות משפטיות סותרות, מוצע להבהיר שכללי ברירת הדין במשפט הבינלאומי הפרטי לא יחולו, ככל שהחלתם מביאה לכך שדין זר יחול על העוסק הזר, בניגוד להוראות החוק המוצע שמחילות באותו עניין את הדין הישראלי המפורט בתוספת.

לסעיף 7 מוצע לעגן באופן מפורש, במסגרת סעיף שמירת דינים, שהחוק המוצע אינו פוגע בדינים, בין אם הם מפורטים בתוספת ובין אם לאו, החלים כבר כיום, באופן מפורש או באופן משתמע, על עוסק זר. לעניין זה, הלכה פסוקה תיחשב לדין.

לסעיף 8

לסעיף קטן (א) מוצע לתקן בתיקון עקיף את סעיף 4 לחוק החוזים האחידים ולהוסיף הוראה לפיה תנאי ברירת דין בחוזה אחיד בין לקוח לבין ספק חזקה שהוא תנאי מקפח.

לסעיף קטן (ב) עוד מוצע, להבהיר בחוק החוזים האחידים במפורש כי לא ניתן להתנות על הוראותיו. הוראה זו תעגן במפורש, למען הסדר הטוב ולמען הסר ספק, את המצב המשפטי הקיים כבר כיום ולכן אין בה חידוש מהותי. כוחו הכופה של חוק החוזים האחידים הוא הכרחי, נוכח תכליתו להגן מפני קיפוח על לקוחות במסגרת חוזה אחיד. כך בהתאמה, גם הוראות חוק החוזים האחידים יכללו בתוספת וכחלק מכך, יחולו לגביהן הוראות סעיף 2 המוצע.

סעיף 9 מוצע לבטל את סעיף 47 לחוק שירותי תשלום, התשע"ט-2019 (להלן- חוק שירותי תשלום) אשר קובע הוראות לעניין תחולת החוק על נותן שירותי תשלום שאינו תושב ישראל. בהתאם לסעיף 47, הוראות החוק יחולו גם על נותן שירותי תשלום שאינו תושב ישראל כשהוא נותן שירותי תשלום ללקוח שהוא תושב ישראל אם הוא מכוון את שירותיו ללקוחות בישראל. בהמשך קובע הסעיף אינדיקציות שבהתקיימן יראו את נותן שירות התשלום שאינו תושב ישראל כמי שמכווין את פעילותו בישראל. הוראות החוק המוצע הן דומות בעיקרן להסדר הקבוע בחוק שירותי תשלום ולמען האחידות, הבהירות והוודאות מוצע לאחד את ההסדרים ולהחיל את החוק המוצע גם על חוק שירותי תשלום. זאת, חלף ההוראה שקיימת בו כאמור בסעיף 47 לחוק שתימחק.

תוספת הראשונה כמפורט בדברי ההסבר לסעיף 2 המוצע, התוספת קובעת רשימה של מספר חוקים קוגנטיים אשר נמצאו כרלוונטיים להתקשרות חוזית בין עוסק זר לבין לקוח לרכישת נכס או שירות. חוקים אלה כוללים הגנות על זכויות מהותיות של צרכן והם קוגנטיים.

אחד מהחוקים המפורטים בתוספת הוא חוק הגנת הפרטיות, התשמ"א-1981. אמנם מדובר בחוק שתוכנו שונה יתר החוקים המוצעים כעת בתוספת שליבתם הגנות צרכניות- חוזיות, אולם הבטחת הגנה על הזכות לפרטיות של הלקוחות חשובה בשל מעמדה של הזכות כזכות חוקתית לפי חוק יסוד: כבוד האדם וחירותו ולאור כך שבמסגרת ההתקשרויות או כחלק מקבלת השירות מעוסק שהוא תאגיד זר, לעיתים קרובות ההתקשרות נעשית באמצעים מקוונים והלקוחות מוסרים במסגרתה פרטיים ומידע אישי רב ומתעוררות מחלוקת בהקשרים אלו (ראו בהקשר זה את עניין בן חמו שהוזכר לעיל; ת"צ (מחוזי מרכז) 13436-01-22 אלכסנדרה גלבר נ Flo Health, Inc (נבו 20.6.2024) "ת"צ 13436-01-22 גלבר נ Flo Health, Inc." ; ת"צ (מחוזי חי') 54160-03-23 הקטינה פלונית נ Twitter Inc w' (נבו 14.2.2024 ועוד).

